

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האומר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאדבר עליך לשלטון ואעשה עמך כפועל, דבר עליה לשלטון ועשה עמה כפועל - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת.													■
והוא, שנתן לה שוה פרוטה.	ריש לקיש:												■
ובשכר לא?													⋈
בשכר שהרכבתיך על החמור, שהושבתיך בקרון או בספינה - אינה מקודשת, בשכר שארכיבך על החמור, שאושיבך בקרון או בספינה - מקודשת	והתניא:												⋈
וכי תימא ה"נ בדיהב לה שוה פרוטה													!
והא בשכר קאמר													⋈
שב עמי בצוותא ואקדש לך, שחוק לפני, רקוד לפני, עשה כדימוס הזה, שמין, אם יש בו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	ועוד תניא:												⋈
וכי תימא ה"נ בדיהב לה שוה פרוטה													!
והא שמין אותו קאמר													⋈
תיבתא דריש לקיש													⋈
האי תנא ברא סבר: אינה לשכירות אלא לבסוף, ותנא דידן סבר: ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף.	אמר לך ריש לקיש												⋈
ומאי דוחקיה דריש לקיש, לאוקמיה למתניתין בישנה לשכירות מתחילה ועד סוף ובדיהב לה?													⋈
מתניתין קשיתיה, מאי איריא דתני על מנת? ניתני בשכר אלא ש"מ, כל על מנת היכא דיהב לה הוא.	רבא:												⋈
על מנת שירצה אבא, רצה האב - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת													■
מת האב - הרי זו מקודשת													■
מת הבן - מלמדין האב לומר שאינו רוצה.													■
מאי על מנת שירצה אבא?													⋈
אילימא עד דאמר אבא אין													!
מת האב - הרי זו מקודשת	אימא מציעתא:												⋈
והא לא אמר אין													⋈
אלא על מנת שישתוק אבא													!
מת הבן - מלמדין את האב לומר שאינו רוצה	אימא סיפא:												⋈
אמאי? והא שתיק													⋈
אלא אמר לה על מנת שלא ימחה אבא													!
רישא בחד טעמא, ומציעתא וסיפא בחד טעמא?													⋈
אין.	רבי ינאי:												!
ש"מ לדרכי ינאי, דחקינן ומוקימין מתני' בתרי טעמא וליבא דחד תנא, ולא מוקימין בתרי תנאי ובהד טעמא.	ריש לקיש:												⋈
לעולם חד טעמא הוא, ומאי על מנת שירצה אבא? ע"מ שלא ימחה אבא מכאן ועד שלשים יום.	רב יוסף בר אמי:												!
קדשתי את בתי ואינו יודע למי קידשתיה, ובא אחד ואמר אני קידשתיה - נאמן.													■
זה אמר אני קידשתיה, וזה אמר אני קידשתיה - שניהם נותנים גט, ואם רצו - אחד נותן גט ואחד כונס.													■

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האומר	מימרא	מאן דאמר												
נאמן ליתן גט ואין נאמן לכנוס: נאמן ליתן גט, אין אדם חושא ולא לו ואין נאמן לכנוס, אימא יצרו תוקפו.	רב:											◆	◆	סג:
אף נאמן לכנוס.	רב אסי:											◆	◆	סג:
באומרת נתקדשתי ואיני יודעת למי נתקדשתי, ובא אחד ואמר קידשתיה - שאין נאמן לכנוס.	ומודה רב אסי:											◆		סג:
רצו - אחד נותן גט ואחד כונס	תנן:											◆	⚡	סג:
תיובתא דרב												⚡		סג:
שאני התם, דכיון דאיכא אחר בהדיא אירתותי מירתת.	אמר לך רב:											!	◆	סג:
תניא כוותיה דרב אסי:												■		סג:
קידשתי את בתי ואיני יודע למי קידשתי, ובא אחד ואמר קידשתיה - אף נאמן לכנוס. כנסה, ובא אחר ואמר אני קדשתיה - לא כל הימנו לאוסרה עליו	[תניא]											■	■	סג:
האשה שאמרה נתקדשתי ואיני יודעת למי נתקדשתי, ובא אחד ואמר אני קידשתי - אין נאמן לכנוס, מפני שהיא מחפה עליו.												■	■	סג:
מהו לסקול על ידו?	איבעיא להו:												^	סג:
אין סוקלין	רב:											◆	!	סג:
סוקלין.	רב אסי:											◆	!	סג:
רב אמר אין סוקלין, כי הימניה רחמנא לאב - לאיסורא, לקטלא לא הימניה	[רב]											■	◆	סג:
רב אסי אמר סוקלין, לכולה מילתיה הימניה רחמנא לאב.	[רב אסי]											■	◆	סג:
ומודינא, באומרת נתקדשתי שאין סוקלים.	רב אסי:											◆	■	סג:
הני שמעתתא דידי מרפסן איגרי, השתא ומה במקום שאם בא לכנוס כונס - אמרת סוקלים, מקום שאם בא לכנוס אין כונס - אינו דין שסוקלין. ולא היא, לאב הימניה רחמנא, לדידה לא הימנה.	ואמר רב אסי:											■	◆	סג:
אחד זה ואחד זה - אין סוקלין.	רב חסדא:											◆	■	סג:
ואזדא רב חסדא לטעמיה												■		סג:
בני זה בן תשע שנים ויום אחד, בתי זו בת ג' שנים ויום אחד - נאמן לקרבן, אבל לא למכות ולא לעונשין.	דאמר רב חסדא:											■	■	סג:
תניא כוותיה דרב חסדא:												■		סג:
בני זה בן י"ג שנה ויום אחד, בתי זו בת י"ב שנה ויום אחד - נאמן לנדרים, ולחרמים, ולהקדשות, ולערכים, אבל לא למכות ולעונשין.	[תניא]											■	■	סג:
קדשתי את בתי, קדשתיה וגרשתיה כשהיא קטנה, והרי היא קטנה - נאמן													■	סד:
קדשתי וגרשתיה כשהיא קטנה, והרי היא גדולה - אינו נאמן.													■	סד:
נשבית ופדיתיה, בין שהיא קטנה בין שהיא גדולה - אינו נאמן.													■	סד:
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?													⚡	סד:
רישא בדידה, סיפא לאו בדידה.													!	סד:
ולא? והרי בידו להשיאה לחלל, דקא פסלה מכהונה													⚡	סד:
הא לא קשיא, כרבי דוסתאי בן יהודה													!	סד:
בנות ישראל מקוה טהרה לחללין.	דאמר: [רבי דוסתאי בן יהודה]											■	!	סד:
והרי בידו להשיאה לממוך													⚡	סד:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האומר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כרבי עקיבא												!	70
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין.	דאמר: [רבי עקיבא]											!	70
הרי בידו להשיאה אלמנה לכהן גדול וכו' סימאי												?	70
מן הכל עושה ר' עקיבא ממזר חוץ מאלמנה לכהן גדול, שהרי אמרה תורה: (ויקרא כא) לא יקח (ויקרא כא) ולא יחלל, הלולים עושה, ואין עושה ממזרים	דתניא, ר' סימאי:											!	70
כר' ישבב												!	70
בואו ונצווה על עקיבא בן יוסף, שהיה אומר: כל שאין לו ביאה בישראל - הולד ממזר.	דאמר: [רבי ישבב]											!	70
הניחא לר' ישבב אי לטעמיה דנפשיה - שפיר, אלא אי לאפוקי מטעמא דר' סימאי קאתי, הרי בידו להשיאה לחייבי עשה.												?	70
ותסברא, רישא משום דבידו הוא? נהי דבידו לקדשה, בידו לגרשה? ועוד, אילו אמר האי דלא ניחא בגוה, מי מצי מקדש ניהליה בעל כרחיה?	רב אשי:											!	70
רישא רחמנא הימניה, כרב הונא	אלא אמר רב אשי:											!	70
מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה? שנאמר: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה, לאיש - אסרה, הוזה - התירה	דאמר רב הונא אמר רב:											!	70
בנישואין הימניה רחמנא לאב, בשבוייה לא הימניה.												!	70
מי שאמר בשעת מיתתו יש לי בנים - נאמן, יש לי אחים - אינו נאמן.												■	70
אלמא, נאמן להתיר ואין נאמן לאסור												■	70
נימא, מתניתין דלא כר' נתן												?	70
בשעת קידושין אמר יש לו בנים, בשעת מיתה אמר אין לו בנים, בשעת קידושין אמר אין לו אחים, בשעת מיתה אמר יש לו אחים - נאמן להתיר ואין נאמן לאסור, דברי - רבי	דתניא: [רבי]											!	70
אף נאמן לאסור	רבי נתן:											!	70
שאני התם, כיון דבשעת מיתה קא הדר ביה, אימא קושטא קאמר.	רבא:											!	70
ולאו כל דכן הוא? השתא ומה התם דקא מרע ליה לדבוריה - אמרת קושטא קאמר, מתני' דלא קא מרע ליה לדבוריה לא כ"ש	אמר ליה אביי:											?	70
בנים - נאמן, יש לי אחים - אינו נאמן, לאו כל כמיניה דאסר לה אכולי עלמא, ברייתא דמוחזק לן באחי	אלא אמר אביי:											!	70
מה לי לשקר כי עדים דמי, ואתו עדים עקרי חזקה	רבי סבר:											!	70
מה לי לשקר כי חזקה דמי, לא אתי חזקה ועקרה חזקה לגמרי.	רבי נתן סבר:											!	70
המקדש את בתו סתם - אין הבוגרות בכלל.												■	70
או גדולה שבקטנות, או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולות שבקטנות - כולן אסורות, חוץ מן	[רבי מאיר]											!	70
כולן מותרות, חוץ מן הגדולה שבגדולות.	רבי יוסי:											!	70
קדשתי את בתי הקטנה, ואיני יודע אם קטנה שבקטנות, או קטנה שבגדולות, או גדולה שבקטנות שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות - כולן אסורות, חוץ מן הגדולה שבגדולות, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											!	70
כולן מותרות, חוץ מן הקטנה שבקטנות.	רבי יוסי:											!	70
הא קטנות בכלל												■	70
שמעת מינה: קידושין שאין מסורים לביאה הו קידושין												?	70
הכא במאי עסקינן - כשאין שם אלא גדולה וקטנה.												!	70
והא בוגרות קתני												?	70

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	
מקרא-key:			
קידושין-האומר	מאי דאמר	Talmud Navigator	
מימרא	מאן דאמר	א	ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מאי בוגרות? בוגרות דעלמא.		!	◇
פשיטא, בוגרות מאי עבידייהו?		?	
הכא במאי עסקינן - דשויתיה שליח, מהו דתימא, כי מקבל קידושי - אדעתא דידה קא מקבל, קמ"ל: לא שביק איניש מידי דאית ליה הנאה מיניה, ועביד מידי דלית ליה הנאה מיניה.		!	◇
מי לא עסקינן דאמרה ליה קדושי לך?		?	
אפ"ה, לא שביק איניש מצוה דרמיא עליה, ועביד מצוה דלא רמיא עליה.		!	
מי שיש לו שתי כיתי בנות.			■
וצריכא דאי אשמעינן קמיינא, בון קאמר ד מאי, וכוין דאיכא חסורא מינה, לון גדולה קרי לה, אלא בהא - אימא מודי ליה לר' יוסי, דקטנה להך קטנה דכולהו קרי לה ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' יוסי, ל"ל דהא קטנה דכולהו קרי לה ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' יוסי,			■ ◇
למימרא, דר"מ סבר: מחית איניש נפשיה לספיקא, ור' יוסי סבר: לא מחית איניש לספיקא		?	◇
והאיפכא שמעינן להן		?	
הנודר עד הפסח - אסור עד שיגיע, עד שיהא פסח - אסור עד שיצא	דתנן:	■	?
עד פני פסח - רבי מאיר אומר: אסור עד שיגיע	[רבי מאיר]	■	◇
עד שיצא	רבי יוסי:	■	◇
מוחלפת השיטה	רבי חנינא בר אבדימי אמר רב:	!	◇
זה הכלל: כל שזמנו קבוע ואמר עד פני, רבי מאיר אומר: עד שיצא	והתנאי [רבי מאיר]	■	◇
עד שיגיע.	רבי יוסי:	■	◇
מחלוקת - בשתי כיתי בנות, אבל בכת אחת, דברי הכל - גדולה ממש, קטנה ממש, אמצעית בשמה קרי לה.	אביי:	■	◇
אלא מעתה, אמצעית שבכת שניה תשתי?	רב אדא בר מתנה לאביי:	?	◇
הכא במאי עסקינן - בשאין שם אלא גדולה וקטנה והכי נמי מסתברא, דאם איתא דאיכא ליתנייה.		!	◇
ולטעמיך, אמצעית שבכת ראשונה דודאי ספיקא ואסירא ליה, מי קתני לה?		?	◇
הכי השתא, התם תנא קטנה דידה לאיסורא, והוא הדין להך דקשישא מינה, הכא אם איתא דאיכא ניתנייה.		!	◇
הא פסח דכי כת אחת דמי, ופליגי	רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:	?	◇
התם בלישנא דעלמא דעלמיפליגי	אמר ליה: [רבא]	!	
עד פני הפסח - עד קמי פיסחא	מר סבר: [רבי יוסי]	■	◇
עד דמיפני פיסחא.	ומר סבר: [רבי מאיר]	■	◇
האומר לאשה קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתי - הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו.			■
היא אומרת קדשתי, והוא אומר לא קדשתיך - הוא מותר בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו.			■
קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתי אלא בתי - הוא אסור בקרובות גדולה וגדולה מותרת בקרוביו, הוא מותר בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו.			■
קדשתי את בתך, והיא אומרת לא קדשתי אלא אותי - הוא אסור בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו, הוא מותר בקרובות גדולה וגדולה אסורה בקרוביו.			■
האומר לאשה קדשתיך וכו'.			■
וצריכא דאי אשמעינן גביה דידה, משום דגברא לא איכפת ליה ומיקרי אמר, אבל איהי - אימא אי לא דקיים לה בדיבורה לא הות אמרה, וליתסר איהו בקרובותיה, קמ"ל.			■ ◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>														
קידושין-האומר	מימרא	מאן דאמר																
קידשתיך והיא אומרת וכו'.																		סה.
הא תו למה לי?																		סה.
איצטריך, ס"ד אמינא, מדאורייתא הימניה רחמנא לאב, מדרבנן הימנוה לדידה, ותיסטר ברתה בדיבורה, קא משמע לך.																		סה.
קידשתי את בתך וכו'.																		סה.
הא תו למה לי?																		סה.
אידי דתנא הא, תנא נמי הא.																		סה.
כופין	איתמר, רב:																	סה.
מבקשין.	שמואל:																	סה.
אהייא?																		סה.
אילמא ארישא																		סה.
לאו כופין איכא ולא מבקשין איכא																		סה.
אלא אסיפא																		סה.
בשלמא מבקשין לחיי, אלא כופין אמאי? אמר: לא ניחא לי דאיתסר בקריבה.																		סה.
אלא שמעתתא אהדדי איתמר:																		סה.
מבקשין ממנו ליתן גט	שמואל:																	סה.
אם נתן גט מעצמו, כופין אותו ליתן כתובה.	רב:																	סה.
כופין ומבקשין.	איתמר נמי: אמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב:																	סה.
תרתיה?																		סה.
ה"ק: מבקשין ממנו ליתן גט, ואם נתן מעצמו, כופין אותו ליתן כתובה.																		סה.
המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושין.	רב יהודה:																	סה.
שניהם מודים, מאי?	בעו מיניה מרב יהודה:																	סה.
אין ולא ורפיא בידיה.																		סה.
המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושין, ואפי' שניהם מודים.	איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:																	סה.
האומר לאשה קדשתיך, והיא אומרת לא קדשתי - הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו?	איתיביה רבא לרב נחמן:																	סה.
אי דאיכא עדים, אמאי מותרת בקרוביו? ואי דליכא עדים, אמאי אסור בקרובותיה? אלא לאו בעד אחד																		סה.
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה קידשתיך בפני פלוני ופלוני, והלכו להם למדינת הים.																		סה.
המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקו, ב"ש אומרים: אינה צריכה הימנו גט שני	איתיביה: [בית שמאי]																	סה.
צריכה הימנו גט שני	בית הלל:																	סה.
היכי דמי?																		סה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- story-מעשה- O	statement-מימרא ; קושיא- challenge- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-
--	---

קידושין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי דאיכא עדים										!	;	סה.
מאי טעמייהו דב"ש?										;	;	סה.
ואי דליכא עדים										!	;	סה.
מאי טעמייהו דבית הלל?										;	;	סה.
אלא לאו בעד אחך										!	;	סה.
וליטעמיך, אימא סיפא:											;	סה.
ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאין צריכה הימנו גט שני, מפני שאין לבו גס בה	[סיפא]									;	;	סה.
ואי סלקא דעתך עד אחד מהימן, מה לי מן האירוסין מה לי מן הנשואין											;	סה.
אלא הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה										!	;	סה.
לא אמרינן הן הן עדי יחוד הן עדי ביאה	בית שמאי סברי:	◆	■	!							;	סה.
אמרינן הן הן עדי יחוד הן עדי ביאה	בית הלל סברי:	◆	■	!							;	סה:
ומודים ודאי בנתגרשה מן האירוסין, דלא אמרינן הן הן עדי יחוד הן עדי ביאה, מפני שאין לבו גס בה.	[ב"ה וב"ש]									■	!	סה:
המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושין, ואפילו שניהם מודים.	רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:									◆	■	סה:
המקדש בעד אחד - בי דינא רבה אמרי: אין חוששין לקידושין.	רבה בר רב הונא:									◆	■	סה:
מאן בי דינא רבה?										^		סה:
רב.										!		סה:
המקדש בעד אחד - בי דינא רבה אמרי: אין חוששין לקידושין.	איכא דאמרי, אמר רבה בר רב הונא אמר רב:										■	סה:
מאן בי דינא רבה?											^	סה:
רבי.										!		סה:
שנים שבאו ממדינת הים ואשה עמהם וחבילה עמהם, זה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, וזה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, ואשה אומרת אלו שני עבדי וחבילה שלי - צריכה שני גיטין, וגובה כתובתה מן החבילה	מתיב רב אחדבוי בר אמי:									■	;	סה:
היכי דמי?										^	;	סה:
אי דאית ליה סהדי להאי ואית ליה סהדי להאי										!	;	סה:
מי מצי אמרה אלו שני עבדי וחבילה שלי?										;	;	סה:
אלא לאו בעד אחך										!	;	סה:
ותסברא? עד אחד בהכחשה מי מהימן?											;	סה:
אלא למישרי לעלמא - דכ"ע לא פליגי דשרי, והכא הכי קאמר: צריכה שני גיטין כדי לגבות כתובתה מן החבילה, ור' מאיר היא										■	!	סה:
מטלטלי משתעבדי לכתובה.	דאמר: [רבי מאיר]									!	;	סה:
מאי הוי עלה?											^	סה:
אין חוששין לקידושין	רב כהנא:	◆	!								;	סה:
חוששין לקידושין.	רב פפא:	◆	!								;	סה:

key-מקרא:	disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof																							
קידושין-האומר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
מאי דעתיך? דילפת דבר דבר מממון, אי מה להלן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי, אף כאן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי?	רב אשי לרב כהנא:	רב אשי לרב כהנא:																							סה:
התם לא קא חייב לאחריני, הכא קא חייב לאחריני.	א"ל: [רב כהנא]	א"ל: [רב כהנא]																							סה:
מר זוטרא ורב אדא סבא בני דרב מרי בר איסור פליג ניכסיהו בהדי הדדי, אתו לקמיה דרב אשי, אמרו ליה: (דברים יט) על פי שני עדים אמר רחמנא, דאי בעי למיהדר לא מצוי הדרי בהו, ואנן לא הדרי, או דלמא לא מקיימא מלתא אלא בסהדי?	[מר זוטרא ורב אדא סבא]	[מר זוטרא ורב אדא סבא]																							סה:
לא איברו סהדי אלא לשקרי.	אמר להו: [רב אשי]	אמר להו: [רב אשי]																							סה:
אמר לו עד אחד אכלת חלב, והלה שותק - נאמן	אביי:	אביי:																							סה:
אמר לו עד אחד אכלת חלב, והלה אומר לא אכלתי - פטור	ותנא תונא:	ותנא תונא:																							סה:
טעמא דאמר לא, הא אישתיק מהימן.																									סה:
אמר לו עד אחד נטמאו טהרותיך, והלה שותק - נאמן	ואמר אביי:	ואמר אביי:																							סה:
עד אחד אומר נטמאו, והלה אומר לא נטמאו - פטור	ותנא תונא:	ותנא תונא:																							סה:
טעמא דאמר לא, הא אישתיק מהימן.																									סה:
אמר לו עד אחד שורך נרבע, והלה שותק - נאמן	ואמר אביי:	ואמר אביי:																							סה:
ושנעבדה בו עבירה, ושהמית על פי עד אחד או ע"פ הבעלים - נאמן	ותנא תונא:	ותנא תונא:																							סה:
האי ע"פ עד אחד היכי דמי?																									סה:
אי דקא מודו בעלים																									סה:
היינו ע"פ הבעלים																									סה:
אלא לאו דשתיק.																									סה:
וצריכא דאי אשמעינן הך קמייתא, אי לאו דקים ליה בנפשיה דעבד, חולין בעזרה לא הוה מייתי, אבל נטמאו טהרותיך, מימר אמרין: האי דשתיק - דסבר חזי ליה בימי טומאתו ואי אשמעינן הא, משום דקא מפסיד ליה בימי טהרתו, אבל שורו נרבע, מימר אמר: כל השוורים לאו לגבי מזבח קיימי, צריכא.																									סה:
אשתו זינתה בעד אחד, ושותק, מהו?	איבעיא להו:	איבעיא להו:																							סה:
נאמן	אביי:	אביי:																							סה:
אינו נאמן, הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים.	רבא:	רבא:																							סה:
מנא אמינא לה? דההוא סמיא דהוה מסדר מתנייתא קמיה דמר שמואל, יומא חד נגה ליה ולא הוה קאתי, שדר שליחא אבתריה. אדאזיל שליח בחדא אורחא, אתא איהו בחדא. כי אתא שליח, אמר: אשתו זינתה, אתא לקמיה דמר שמואל	אביי:	אביי:																							סה:
אי מהימן לך זיל אפקה, ואי לא - לא תפיק	א"ל: [מר שמואל]	א"ל: [מר שמואל]																							סה:
מאי לאו אי מהימן עלך דלאו גולנא הוא.																									סה:
ורבא?																									סה:
אי מהימן לך כבי תרי זיל אפקה, ואי לא - לא תפקה.	[רבא]	[רבא]																							סה:
מנא אמינא לה?	ואמר אביי:	ואמר אביי:																							סה:
מעשה בינאי המלך שהלך לכוחלית שבמדבר וכיבש שם ששים כרכים, ובחזרתו היה שמח שמחה גדולה, וקרא לכל חכמי ישראל. אמר להם: אבותינו היו אוכלים מלוחים בזמן שהיו עסוקים בבנין בית המקדש, אף אנו נאכל מלוחים זכר לאבותינו, והעלו מלוחים על שולחנות של זהב ואכלו.	דתניא:	דתניא:																							סה:
והיה שם אחד איש לץ לב רע ובליעל ואלעזר בן פועירה שמו, ויאמר אלעזר בן פועירה לינאי המלך: ינאי המלך, לבם של פרושים עליך ומה אעשה? הקם להם בציץ שבין עיניך, הקם להם בציץ שבין עיניו.																									סה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האומר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היה שם זקן אחד ויהודה בן גדידיה שמו, ויאמר יהודה בן גדידיה לינאי המלך: ינאי המלך, רב לך כתר מלכות, הנח כתר כהונה לזרעו של אהרן שהיו אומרים: אמו נשבת במודיעים, ויבוקש הדבר ולא נמצא ויבדלו חכמי ישראל בזעם.												10.
ויאמר אלעזר בן פועירה לינאי המלך: ינאי המלך, הדיוט שבישראל כך הוא דינו, ואתה מלך וכהן גדול כך הוא דינך? ומה אעשה? אם אתה שומע לעצתי רומסם. ותורה מה תהא עליה? הרי כרוכה ומונחת בקרן זוית, כל הרוצה ללמוד יבוא וילמוד.												10.
מיד נזרקה בו אפיקורסות, דהוה ליה למימר: תינח תורה שבכתב, תורה שבעל פה מאי?	רב נחמן בר יצחק:											10.
מיד ותוצץ הרעה על ידי אלעזר בן פועירה, ויהרגו כל חכמי ישראל, והיה העולם משתומם עד שבא שמעון בן שטח והחזיר את התורה ליושנה.												10.
היכי דמי?												10.
אילמא דבי תרי אמרי אישתבאי ובי תרי אמרי לא אישתבאי												10.
מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני												10.
אלא בעד אחד												10.
וטעמא דקא מכחשי ליה בי תרי, הא לאו הכי מהימן.												10.
ורבא?												10.
לעולם תרי ותרי	[רבא]											10.
בעדי הזמה	וכדאמר רב אחא בר רב מניומי:											10.
הכא נמי בעדי הזמה.												10.
ואיבעית אימא: כדרבי יצחק												10.
שפחה הכניסו תחתיה.	דאמר רבי יצחק:											10.
מנא אמינא לה?	רבא:											10.
מעשה במגורה של דסקים ביבנה שהיתה עומדת בחזקת שלימה, ומדדו ונמצאת חסירה, כל טהרות שנעשו על גבה היה ר' טרפון מטהר ור' עקיבא מטמא.	דתנן, אמר רבי שמעון:											10.
מקוה זה בחזקת שלם הוא עומד, מספק אתה בא לחסרו, אל תחסרנו מספק.	רבי טרפון:											10.
אדם זה בחזקת טמא הוא עומד, מספק אתה בא לטהרו, אל תטהרנו מספק.	רבי עקיבא:											10.
משל, לעומד ומקריב על גבי המזבח ונודע שהוא או בן חלוצה, שעבודתו כשירה	רבי טרפון:											10.
משל, לעומד ומקריב ע"ג המזבח ונודע שהוא בעל מום, שעבודתו פסולה	רבי עקיבא:											10.
אתה דימיתו לבעל מום ואני דימיתו לבן גרושה או לבן חלוצה, נראה למי דומה? אי דומה לבן גרושה ולבן חלוצה - נדוננו כבן גרושה או כבן חלוצה, אם דומה לבעל מום - נדוננו כבעל מום.	רבי טרפון:											10.
מקוה פסולו ביחיד, ובעל מום פסולו ביחיד, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים. דבר אחר: מקוה פסולו בגופו, בעל מום פסולו בגופו, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים.	התחיל רבי עקיבא לדון:											10.
עקיבא, כל הפורש ממך - כפורש מן החיים	אמר ליה רבי טרפון:											10.
האי בעל מום שפסולו ביחיד היכי דמי?												10.
אי דקא מכחיש ליה												10.
מי מהימן?												10.
אלא דשתיק												10.
ודכותיה גבי בן גרושה ובן חלוצה דשתיק												10.

<p>disputants- חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

קידושין-האומר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
מקוה פסולו ביחיד, ובעל מום פסולו ביחיד, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים.	וקתני:								■	■											סו:
לעולם דקא מכחיש ליה, ודקאמרת אמאי מהימן? דאמר ליה שלח אחוי	ואביי אמר:								!												סו:
מקוה פסולו בגופו, ובעל מום פסולו בגופו, ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים.	והיינו דקתני:								■	!											סו:
ובן גרושה ובן חלוצה דעבודתו כשירה מנלן?									^												סו:
דאמר קרא: (במדבר כה) והיתה לו ולזרעו אחריו, בין זרע כשר ובין זרע פסול.	רב יהודה אמר שמואל:								!												סו:
מהכא: (דברים לג) ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה, אפילו חולין שבו תרצה.	אבוה דשמואל:								!												סו:
מהכא: (דברים כו) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם, וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל כהן שלא היה בימיו? אלא, זה כשר ונתחלל.	רבי ינאי:								!												סו:
בעל מום דעבודתו פסולה מנלן?									^												סו:
דאמר קרא: (במדבר כה) לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום, כשהוא שלם ולא כשהוא חסר.	רב יהודה אמר שמואל:								!												סו:
והא שלום כתיב									ז												סו:
וי"ו דשלום קטיעה היא.	רב נחמן:								!												סו:
כל מקום שיש קידושין ואין עבירה - הולך הולך אחר הזכר, ואיזה זו? זו כהנת לוייה וישראלית שנשאו לכהן לוי וישראל.																					מ
וכל מקום שיש קידושין ויש עבירה - הולך הולך אחר הפגום, ואיזה זו? זו אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל למזור ולנתין.																					סו:
וכל מי שאין לה עליו קידושין אבל יש לה על אחרים קידושין - הולך ממזר, ואיזה זה? זה הבא על אחת מכל העריות שבתורה.																					סו:
וכל מי שאין לה לא עליו ולא על אחרים קידושין - הולך כמותה, ואיזה זה? זה וד שפחה ונכרית.																					סו:
כל מקום שיש קידושין.																					ג
כללא הוא, דכל מקום שיש קידושין ואין עבירה - הולך הולך אחר הזכר? הרי גר שנשא ממזרת, די ש קידושין ואין עבירה, הולך הולך אחר הפגום	רבי שמעון לרבי יוחנן:								ז	◇											סו:
גר שנשא ממזרת - הולך ממזר, דברי רבי יוסי?	דתניא: [רבי יוסי]								■	ז	◇										סו:
מי סברת מתני' ר' יוסי היא? מתניתין ר' יהודה היא	אמר ליה: [רבי יוחנן]								!	◇											סו:
גר לא ישא ממזרת	דאמר: [רבי יהודה]								■	!	◇										סו:
ויש קידושין ויש עבירה - הולך הולך אחר הפגום.									!												סו:
וניתייה									ז												סו:
תנא כל מקום דסיפא לאתויי.									!	◇											סו:
ואיבעית אימא: לעולם רבי יוסי היא, ותנא איזו זו למעוטי.									!	◇											סו:
ואיזו זו ותו לא? והרי חלל שנשא בת ישראל, די ש קידושין ואין עבירה, הולך הולך אחר הזכר									ז	◇											סו:
הא לא קשיא, כר' דוסתאי בן ר' יהודה ס"ל.									!	◇											סו:
והרי ישראל שנשא חללה, די ש קידושין ואין עבירה, הולך הולך אחר הזכר									ז	◇											סו:
תנא כל מקום דרישא לאתויי.									!	◇											סו:
וניתייה בהדיא									ז												סו:
משום דלא מתני לה, היכי ניתני? כהנת ולויה וישראלית וחללה שנשאת לכהן לוי וישראל, וחללה לכהן מי חזיא?									!	◇											סו:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האומר	מזמרא	מאן דאמר												
והאיכא דרבה בר בר חנה			ז											ז:
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שלישי הו'	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:		ז	◊										ז:
תנא כל מקום דרישא לאתויי.			!	◊										ז:
ולרב דימי			ז											ז:
שני הו'	דאמר: [רב דימי]		ז	◊										ז:
תנא איזו זו למעוטי.			!	◊										ז:
באומות הלך אחר הזכר, נתגיירו - הלך אחר הפגום שבשניהם	והאיכא דכי אתא רבין אמר רבי יוחנן:		ז	◊										ז:
תנא איזו זו למעוטי.			!	◊										ז:
האי מאי? אי אמרת בשלמא מתניתין רבי יהודה היא, כל מקום דרישא - לאתויי ישראל שנשא חללה ודרבה בר בר חנה, איזו זו - למעוטי דרב דימי ורבין, כל מקום דסיפא - לאתויי גר שנשא ממזרת אלא אי אמרת רבי יוסי היא, כל מקום דרישא כדאמרן, איזו זו כדאמרן, אלא כל מקום דסיפא לאתויי מאי? ולמעוטי, לר' יהודה איזו זו דסיפ' למה לי? אלא אידי דתנא רישא איזו זו, תנא סיפא איזו זו, ה"נ אידי דתנא רישא כל מקום, תנא נמי סיפא כל מקום.			!	◊										ז:
באומות הלך אחר הזכר, נתגיירו - הלך אחר הפגום שבשניהם.	גופא, כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:		ז	◊										ז:
מאי באומות הלך אחר הזכר?			^											ז:
מנין לא' מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? תלמוד לומר: (ויקרא כה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו	כדתניא:		!	◊										ז:
יכול אף כנעני שבא על אחת מן האומות והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: (ויקרא כה) אשר הולידו בארצכם, מן הנולדו בארצכם, ולא מן הגרים בארצכם.			!	◊										ז:
נתגיירו - הלך אחר הפגום שבשניהם.			ז	◊										ז:
במאי?			^											ז:
אילימא במצרי שנשא עמונית			!											ז:
מאי פגום איכא? עמוני - ולא עמונית			ז											ז:
אלא בעמוני שנשא מצרית ואי זכר הוי האי - שדיא אבתריה דידיה, ואם נקבה הויא - שדיא אבתרה דידיה.			!	◊										ז:
כל שאין לה עליו קידושין.				◊										ז:
מנא הני מילי?			^											ז:
אמר קרא: (דברים כד) ויצאה מביתו והלכה לאיש אחר, לאחרים - ולא לקרובים.	דאמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן, ומטו בה משום דרבי ינאי, ורב אחא בריה דרבא, ומטו בה משום רבי יוסי הגלילי:		!	◊										ז:
ואימא: לאחר - ולא לבן	מתקיף לה רבי אבא		ז	◊										ז:
בן בהדיא כתיב ביה: (דברים כג) לא יקח איש את אשת אביו, אחר למה לי? שמע מינה: לאחרים - ולא לקרובים.			!	◊										ז:
ואימא: אידי ואידי לבן, הא לכתחילה, והא דיעבד			ז	◊										ז:
לכתחילה מאחות אשה נפקא, ומה אחות אשה בכרת לא תקדש, חייבי מיתות בית דין לא כל שכן.			!	◊										ז:
ואימא: אדי ואידי באחות אשה, הא לכתחילה, הא דיעבד			ז	◊										ז:
אין הכי נמי.			!											ז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האומר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אשכחן אחות אשה, שאר עריות מנלן?												◊	סז:
ילפינן מאחות אשה, מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - ולא תפסי בה קידושין, אף כל שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - לא תפסי בה קידושין.												◊	סז:
בשלמא כולהו אתיין, אלא אשת איש ואשת אח איכא למיפרך: מה לאחות אשה שכן אין לה היתר במקום מצוה, תאמר באשת אח שיש לה היתר במקום מצוה? אשת איש נמי איכא למיפרך: מה להנך שכן אין לה היתר בחיי אוסרן, תאמר באשת איש שיש לה היתר בחיי אוסרן?												◊	סז:
אמר קרא: (ויקרא יח) כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו, הוקשו כל העריות כולם לאחות אשה, מה אחות אשה לא תפסי בה קידושין, אף כל עריות כולם לא תפסי בה קידושין.	אלא א"ר יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:											◊	סז:
אי הכי, אפילו נדה נמי												◊	סז:
הכל מודים, בבא על הנדה ועל הסוטה - שאין הולד ממזר	אלמה אמר אביי:											◊	סח.
אמר קרא: (ויקרא טו) ותהי נדה עליו, אפילו בשעת נדתה תהא בה הויה.	חזקיה:											◊	סח.
מכדי איכא לאקושה לנדה ואיכא לאקושה לאחות אשה, מאי חזית דמקשת להו לאחות אשה, אקשה לנדה?												◊	סח.
קולא וחומרא - לחומרא מקשינן.												◊	סח.
אתיא בק"ו מיבמה: ומה יבמה שהיא בלאו לא תפסי בה קידושין, חייבי מיתות וחייבי כריתות לא כל שכן.	רב אחא בר יעקב:											◊	סח.
אי הכי, שאר חייבי לאוין נמי												◊	סח.
חייבי לאוין בהדיא כתיב בהו: (דברים כא) כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה, וכי יש שנואה לפני המקום ואהובה לפני המקום? אלא אהובה - אהובה בנישואיה, שנואה - שנוא בנישואיה, וקאמר רחמנא: כי תהיין.	רב פפא:											◊	סח.
אין קידושין תופסין בחייבי לאוין	ולר"ע, דאמר:											◊	סח.
כי תהיין במאי מוקים?												◊	סח.
באלמנה לכ"ג, וכר' סימא												◊	סח.
מן הכל היה ר"ע עושה ממזר, חוץ מאלמנה לכהן גדול, שהרי אמרה תורה: (ויקרא כא) לא יחלל, חילולים עושה, ואין עושה ממזרות.	דתניא, רבי סימא											◊	סח.
בואו ונצווה על עקיבא בן יוסף, שהיה אומר כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר	ולר' ישבב, דאמר:											◊	סח.
הניחא לר' ישבב אי לאפוקי מדר' סימא קאתי - שפיר, אלא אי טעמא דנפשיה קאמר ואפי' חייבי עשה, במאי מוקים לה?												◊	סח.
בבעולה לכ"ג.												◊	סח.
ומאי שנא?												◊	סח.
משום דהוי ליה עשה שאין שוה בכל.												◊	סח.
ורבנן, אדמוקי לה בחייבי לאוין, נוקמא בחייבי עשה												◊	סח.
הני חייבי עשה במאי נניהו?												◊	סח.
אי שתיהן מצריות												◊	סח.
שתיהן שנואות												◊	סח.
אי אחת מצרית ואחת ישראלית												◊	סח.
שתי נשים מעם אחד בעינן												◊	סח.
אי בעולה לכהן גדול												◊	סח.
מי כתיב תהיין לכהן?												◊	סח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ◼ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ◼
--	---

קידושין-האומר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ורבי עקיבא?		◊										סח.	
בעל כורחך שבקיה לקרא דהוי דחיק ומוקי אנפשיה.	[רבי עקיבא]	!									◊	סח.	
וכל מי שאין לה עליו וכו'.											◼	סח.	
שפחה כנענית מנלן?											^	סח.	
אמר קרא: (בראשית כב) שבו לכם פה עם החמור, עם הדומה לחמור.	רב הונא:										!	◊	סח.
אשכחן דלא תפסי בה קדושי, ולדה כמותה מנלן?											◊	סח.	
דאמר קרא: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.											!	◊	סח:
נכרית מנלן?											^	◊	סח:
אמר קרא: (דברים ז) לא תתחתן במ.											!	◊	סח:
אשכחנא דלא תפסי בה קידושי, ולדה כמותה מנלן?											◊	סח:	
דאמר קרא: (דברים ז) כי יסיר את בנך מאחרי, בנך הבא מישראלית קרוי בנך, ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.	רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי:										!	◊	סח:
ש"מ: בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך.	רבינא:										◼	◊	סח:
נימא קסבר רבינא: עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר											◊	סח:	
נהי דכשר לא הוי, ממזר לא הוי פסול מיקרי.											!	סח:	
הוא בשבעה גוים כתיב, שאר אומות מנלן?											◊	סח:	
א"ק: כי יסיר את בנך, לרבות כל המסירים.											!	◊	סח:
הניחא לר"ש, דדריש טעמא דקרא, אלא לרבנן מ"ט?											◊	סח:	
א"ק: (דברים כא) ואחר כן תבוא אליה ובעלתה וגו', מכלל, דמעיקרא לא תפסי בה קידושין.											!	◊	סח:
אשכחן דלא תפסי בה קידושין, ולדה כמותה מנלן?											◊	סח:	
אמר קרא: (דברים כא) כי תהיין לאיש וילדו לו, כל היכא דקרינן ביה כי תהיינה - קרינן ביה וילדו לו, וכל היכא דלא קרינן ביה כי תהיינה - לא קרינן ביה וילדו לו.											!	◊	סח:
אי הכי, שפחה נמי											◊	סח:	
אין הכי נמי.											!	סח:	
אלא האשה וילדיה תהיה לאדוניה למה לי?											◊	סח:	
האומר לשפחתו הרי את בת חורין וולדך עבד - הולד כמותה, דברי ר' יוסי הגלילי	לכתנאי: [רבי יוסי הגלילי]	!									◊	סט.	
דבריו קיימים, משום שנאמר: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.	הכמים:	!									◊	סט.	
מאי תלמודא?											◊	סט.	
אדרבי יוסי הגלילי.	רבא:										!	סט.	
יכולין ממזרין ליטרה, כיצד? ממזר שנשא שפחה - הולד עבד, שיחררו - נמצא הבן בן חורין	רבי טרפון:										◊	מ	סט.
הרי זה עבד ממזר.	רבי אליעזר:										◊	סט.	
רבי טרפון לכתחילה קאמר, או דיעבד קאמר?	איבעיא להו:										^	◊	סט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האומר	מימרא	מאן דאמר													
טיהרת את הזכרים ולא טיהרת את הנקיבות	ואי אמרת לכתחילה קאמר, ממזרת נמי תינסיב לעבדא	תא שמע, אמרו לו לרבי טרפון:													סט.
עבד אין לו חייס.	דאושפזיכניה דרבי שמלאי ממזר הוה	תא שמע:													סט.
אי אקדמתך טהרתינהו לבנך	אי אמרת בשלמא לכתחילה - שפיר, אלא אי אמרת דיעבד, מאי ניהו?	ואמר ליה: [רבי שמלאי]													סט.
דמנסיב ליה עצה, ואמר ליה: זיל גנוב, ואיזוכן בעבד עברי.	ובשני דר' שמלאי עבד עברי מי הוה?														סט.
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג	אלא לאו שמע מינה: רבי טרפון לכתחילה קאמר, שמע מינה.	והאמר מר:													סט.
הלכה כר' טרפון.	רבי יהודה אמר שמואל:														סט.
הרי זה עבד ממזר.	רבי אליעזר														סט.
מאי טעמיה דרבי אליעזר? דאמר קרא: (דברים כג) לו, הלך אחר פסולו.	ורבנן?														סט.
ההוא בישראל שנשא ממזרת, סלקא דעתך אמינא (במדבר ד) למשפחותם לבית אבותם כתיב, אתא לו אפקיה.	ורבי אליעזר?														סט.
לאו אע"ג דכתב למשפחותם לבית אבותם אתא לו אפקיה, הכא נמי אף ע"ג דכתיב: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה, אתא לו אפקיה.	ורבנן?														סט.
כל ולד במעי שפחה כנענית, כולד במעי בהמה דמי.															סט.
הדרן עלך האומר															

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ◻ challenge-קושיא- ^ question-שאלה- ! answer-תירוץ- proof-ראיה- ◻
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט.
עשרה יוחסין עלו מבבל: כהני, לויי, ישראל, חללי, גירי, חרורי, ממזירי, נתיני, שתוקי, ואסופי.													מ
כהני, לויי וישראלי - מותרין לבא זה בזה													מ
לויי, ישראלי, חללי, גירי וחרורי - מותרין לבא זה בזה													מ
גירי וחרורי, ממזירי ונתיני, שתוקי ואסופי - כולם מותרין לבא זה בזה.													מ
ואלו הם שתוקי - כל שהוא מכיר את אמו ואינו מכיר את אביו, אסופי - כל שנאסף מן השוק ואינו מכיר לא את אביו ולא אמו.													מ
אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי.	[אבא שאול]												מ
עשרה יוחסין עלו מבבל.													מ
מאי איריא דתני עלו מבבל? נתני הלכו לארץ ישראל													מ
מילתא אגב אורחיה קמ"ל													מ
(דברים יז) וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך - מלמד, שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוה מכל הארצות.	כדתיבא:												מ
בשלמא בית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, היינו דכתיב: (דברים יז) דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית, אלא ארץ ישראל גבוה מכל ארצות מנלן?													מ
דכתיב: (ירמיהו כג) לכן הנה ימים באים נאם ה' לא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים שם.													מ
מאי איריא דתני עלו מבבל? נתני עלו לארץ ישראל													מ
מסייע ליה לרבי אלעזר													מ
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה.	דאמר רבי אלעזר:												מ
עלו מאליהם תנן	איתמר, אביי:												מ
העלום תנן	רבא:												מ
וקמיפלגי בדברי אלעזר													מ
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה	דאמר רבי אלעזר:												מ
אביי לית ליה דרבי אלעזר	[אביי]												מ
רבא אית ליה דרבי אלעזר.	[רבא]												מ
איבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דרבי אלעזר, והכא בהא קא מיפלגי:													מ
אפרושי אפרושינהו ומנפשייהו סליקו	מר סבר: [אביי]												מ
בעל כרחיהו אסוקינהו.	ומר סבר: [רבא]												מ
בשלמא למאן דאמר עלו, היינו דאמר רב יהודה אמר שמואל:													מ
כל ארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל	[רב יהודה אמר שמואל]												מ
אלא למ"ד העלום, מידע ידעינהו													מ
נהי דידעי לההוא דרא, לדרא אחריני לא ידעי.													מ
בשלמא למאן דאמר עלו, היינו דכתיב: (עזרא ח) ואקבצם אל הנהר הבא על אחוה ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכתהנים ומבני לוי לא מצאתי שם, אלא למאן דאמר העלום, הא מיהר זהיר?													מ
נהי דאזיהור בפסולים, בכשרים לא איהור.													מ

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator

קידושין-עשרה יוחסין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כהני לויי וישראל.												■ <	סט:
מנלן דסליקן?												^	סט:
דכתיב: (עזרא ב) וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשוררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם.												! ◇	סט:
חללי גירי וחרורי.												■ <	סט:
חללי מנלן?												^	סט:
גדולה חזקה, שנא': (עזרא ב) ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזילי אשר לקח מבנות ברזילי הגלעדי אשה ויקרא על שמם, אלה בקשו כתבם המתייחדים ולא נמצאו ויגואלו מן הכהונה, ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים ותומים, ואמר להם: הרי אתם בחזקתכם, במה הייתם אוכלים בגולה? בקדשי הגבול, אף כאן נמי בקדשי הגבול.	דתנאי, רבי יוסי:											! ◇	סט:
ולמאן דאמר: מעלים מתרומה ליוחסין, הני דאכול בתרומה אתו לאסקינהו												⚡ ◇	סט:
שאני תם, דריע חזקתיהו.												! ◇	סט:
ואלא מאי גדולה חזקה?												⚡	סט:
מעיקרא אכול בתרומה דרבנן, ולבסוף אכול בתרומה דאורייתא.												! ◇	סט:
ואיבעית אימא: לעולם השתא נמי בדרבנן אכול, בדאורייתא לא אכול, וכי מסקינן מתרומה ליוחסין - מדאורייתא, מדרבנן לא מסקינן.												! ◇	סט:
אי הכי, מאי גדולה חזקה?												⚡	סט:
דמעיקרא ליכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, לבסוף אף ע"ג דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, בדרבנן אכול, בדאורייתא לא אכול.												! ◇	סט:
והכתיב: (עזרא ב) ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים												⚡ ◇	סט:
בקדש הקדשים הוא דלא יאכל, הא כל מידי ניכול												⚡	סט:
הכי קאמר: לא מידי דמיקרי קדש, ולא מידי דמיקרי קדשים. לא מידי דמיקרי קדש, דכתיב: (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש, ולא מידי דמיקרי קדשים, דאמר קרא: (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל												! ◇	סט:
במורם מן הקדשים לא תאכל.	ואמר מר:											! ■	סט: